

Joaquín López-Contreras

CAP CLÍNIC DE MALALTIES INFECCIOSES DE L'HOSPITAL DE SANT PAU

“Si tanquen llocs de reunió no és perquè anem a reunir-nos al parc”

ANTONI BASSAS
BARCELONA

Joaquín López-Contreras, cap clínic de malalties infeccioses de l'Hospital de Sant Pau, reconeix que els malalts de Covid-19 estan arribant al seu hospital “més de pressa” del que preveien i els plans de contingència també s'estan desplegant ràpidament per fer front a l'allau de pacients. “No ens hem trobat mai amb una situació així d'una malaltia infecciosa que es dissemini d'aquesta manera”, ha reconegut en una entrevista a l'ARA.

Quina és la situació ara mateix al seu hospital?

És una situació complicada. Tenim un pacient a l'UCI i alguns més en sales d'hospitalització. Això fa que hàgim de canviar la manera de treballar i hàgim de fer circuits diferents... però són circuits que havíem pensat durant molt de temps i que teníem d'alguna manera preparats. El que crida més l'atenció probablement és que els temps estan sent molt més ràpids del que ens pensàvem i ara hem d'activar plans de contingència més ràpids del que pensàvem que ho podrien ser.

¿Li estan arribant malalts més ràpidament del que pensaven?

Sí, en aquest moment estan arribant més malalts dels que pensàvem. Pensàvem que serien més intermitents i estan arribant diversos malalts per dia. Després passa que hi ha molts malalts que tenen el risc de tenir la malaltia i hem de fer tota la protecció per tractar-los i obtenir-ne les mostres biològiques com si la tinguessin, abans de tenir els resultats. És per això que es dificulta una mica l'atenció, però jo crec que s'està fent bé, el comportament dels sanitaris està sent excepcional, tot hom està treballant com mai.

¿No s'havia trobat mai amb una situació com aquesta?

Jo crec que ni jo ni vostè. És la primera vegada que ens passa que tinguem una situació d'una malaltia infecciosa que es dissemini d'aquesta manera i que ens arribi. Perquè hem tingut altres alertes, però no ens han arribat o ens han arribat d'una manera molt localitzada o molt poc important. Aquesta està arribant amb ganes, és una malaltia que jo sempre dic que no se li ha de tenir por però cal ser molt conscients de la seva importància. Hem de tenir en compte que hi ha persones que es poden posar malaltes d'una forma severa. Aquests pacients s'està dient que són tots vells, pacients amb malal-

RUTH MARIGOT MURILLO

ties. És veritat que aquesta gent tenen més risc, i no vol dir que tots ells es posaran malalts, però també hi ha gent jove sense factors de risc, molt poca, que està contraient la malaltia.

Les previsions parlen d'un augment de la corba com el que hem vist a Itàlia. Pot durar un mes i mig?

No ho sé. Jo crec que les corbes epidèmiques sempre són molt semblants i el nostre propòsit en aquest moment és intentar que els contagis no es produeixin molt ràpidament. En això els polítics estan fent les coses. Han de transmetre a la societat que, quan s'estan decidint coses que mai de la vida havíem pensat que podien passar, és perquè les fem. Vol dir que si es tanquen llocs de reunió multitudinaris, no és perquè ens reunim al parc i fem les mateixes coses que estàvem fent abans, és perquè mirem de fer una vida amb el que s'ha anomenat distanciament social. Hem de fer una vida en què intentem minimitzar i alen- tir els contagis, perquè això és el que permet que el sistema sanitari pugui aguantar. Per tant, el repte que tenim, no com a metges sinó com a

ciutadans, és aconseguir que, si hem d'emmalaltir, que s'està dient que molts podem emmalaltir, ho fem a poc a poc.

¿Li semblen proporcionades les mesures preses fins ara per les autoritats?

Jo crec que és molt difícil la posició del polític en aquest moment. Hem anat prenent decisions sempre de menys a més, perquè quan tu agafes una mesura, si agafes la màxima en el primer moment, ja no té retorn, l'has de mantenir i no saps per quant de temps. És per això que sempre anem de menys a més. A mi em sembla raonable el que han fet els polítics i les mesures em sembla que han anat depenent dels números i de l'evolució als altres països. Jo no ho hauria sabut fer millor. Potser ens falta transmetre a la població el que esperem d'ella. No és tancar els cinemes, és que la gent s'adoni que això no es pot agafar amb frivolitat, que el que estan fent als hospitals ho hem de fer també a casa nostra i que és probable que durant els pròxims mesos la nostra vida social hagi de ser diferent. —